

25. Şükrü Özbuğday

Konya müftüsü

Sabık Diyanet İşleri başkanlarımızdan Dr. Tayyar Altıkulaç'ın, idareci olarak üstün meziyetlere sahip olduğuna inananlardanım.

1. Personelin partiler üstü davranmaları, herkese eşit mesafede bulunup siyasete bulaşmamaları konusunda titizdi ve bu konudaki uyarılarını zaman zaman tekrar ederdi. 12 Eylül 1980 öncesi kaotik siyasî dönemde, gerek siyaset gerekse diğer konularda haksız yere iftiraya mâruz kalan personelini de sonuna kadar korumuş ve sahip çıkmıştır. 1981 yılı Ramazan ayında yurt dışına gönderilen din görevlilerine hitaben yaptığı konuşmadaki şu sözleri hala hatırlımdadır: “Kur'an'da ne varsa onu çekinmeden söyleyeceksiniz. Sünnette ne varsa onu da söyleyeceksiniz. Bu konuda başınıza bir sıkıntı gelirse Allah'ın izniyle ben arkanızdayım. Sıkıntı verenler önce beni çiğnerler, sonra sizi. Ama siyasî söylemlerden dolayı başınıza bir şey gelirse ben de size yardımcı olamam.”

2. Onun döneminde başkanlığımız yurt dışında teşkilâtlandırılmış ve oradaki vatandaşlarımıza din hizmeti götürülmeye başlanmıştır. Yurt dışındaki vatandaşlarımızın din konusunda istismar edilmelerinin büyük ölçüde önlenmesi bakımından bu önemlidir. Buralardaki camiler siyasî kavgaların yapıldığı yerler olmaktan kurtarılmış, esas fonksiyonlarına kavuşturulmuştur.

3. Tayyar Bey'in Diyanet'te gerçekleştirdiği en önemli projelerden biri, hiç şüphesiz Haseki İhtisas Eğitim Merkezi'dir. 1978 yılında eğitime başlayan bu kurumdan binlerce kursiyer yüksek seviyede dinî ilimlerle mücehhez olarak mezun olmuştur. Daha sonraki yıllarda Haseki benzeri ihtisas eğitim merkezleri Konya, Erzurum, Kayseri, Trabzon ve Rize'de açılarak kursiyer eğitimini sürdürmektedirler.

4. Altıkulaç hocamızın üzerinde durduğu önemli hususlardan biri de, görevlilerin müstağni olmaları, yapılan hizmetlere karşılık vatandaştan maddî bir beklenti içinde olmamaları idi. Bu konuda şöyle bir hatıram var: Tayyar Bey 1985 yılında Avustralya'ya gelmişti. Ben de o zaman Sidney'de din hizmetleri ateşe yardımcısı (sosyal yardımcı) olarak görev yapıyordum. 100 km. uzakta bulunan Wollongong şehrindeki caminin din görevlisi Türkiye'den henüz gelmemişti. Bu yüzden ben cuma günleri trenle o şehre gidiyor, cuma namazı kıldırıyor, Türk okulundaki çocuklara din dersi veriyor ve tekrar Sidney'e dönüyordum. Tayyar Bey beni bir kenara çekerek şu tembihte bulunmuştu:

- “Şükrü Bey! Sidney'den Wollongong'a gelişi gidişlerinde tren bilet ücretini lütfen cebinden öde. Cemaatten herhangi bir şey kabul etme!”

Cemaat üzerinde tesirli olabilmek için bu uyarı son derece önemliydi ve ben bu uyarıya uydum, hayatım boyunca da kendime şiar edinmeye çalıştım.